

дите, чи нема въ Царьградъ да ся каратъ владыцы-те за Болгарски-те епархїи, и ще ги оставатъ на Болгаре-те (20).

Патріарха-тъ не се поручава за Болгарски владыцы, защото не му поноси да загубятъ Грецы-те Болгарски-те желтицы, но Болгаре-те сега нема что да се боятъ да предстанатъ предъ мусулмански-те министри, и сѣмыа-тъ Султанъ, да го увѣрятъ, че тии и во война-та Русска и Греца-та завѣра останаха вѣрни подданны на его Величество и сѣкой день показватъ своя-та преданность и покорность на Царь-атъ си, когото сега съ послѣднїа-тъ Хатишерифъ по много още обычатъ, защото видятъ, чи по сичка-та Европа нема таковъ покой и миръ, за което и не умолкнуватъ сѣкой день въ молитвы-те си да молятъ Бога да го съдържава здравъ и многолѣтень за добро-то на сички-те му подданы. За общи работы требова колкото можете да проваждате чловѣцы любородны и учены, за да не могатъ грецы-те да ги излжжаты, и да знаятъ какво да хортуватъ дѣто треба, и отъ Ваша страна не оставайте да ся совѣтвувате съсъ други села и градове, зачтото може други да знаятъ чтото не знаемъ Мы. —”

На 1841 (Юлія 12) тѣ писали :

“ Не знаемъ какъ са доволни хѣра-та съ новыа-тъ Владыка, обѣщанїя-та му са чуваха годѣми, но ничто не видимъ, се е Греца хитрость. — Треба да сме умни да не влезимъ въ сѣтите. — Дожеде ни, чи Балгарско-то Евангелїе запретиша, това е отъ зависть да си не отворимъ очи-те, въ него нѣма нищо противно и лажливо. Инакъ немаше да го пускатъ въ Россїя, да го читатъ подданны-те Русси.

Нема ли нейде вече смыслящїи Балгаринѣ, да каже правдата на Владыка! Това прави несогласїето. — Ако бѣха сѣ наедно шеха да иматъ Владыка когото щатъ, но сега той си играе съ нихъ. Владычки-те и

(20) Това обѣщанїе владыка-та го инакъ исплнїи, и то не отъ доброжеланїе а отъ корыстолюбїе. Защото, като излжа по-първы-тѣ села, каквото Габрово, Еленъ, Тръвнѣж и Дръново, наедно съ Търново да съизволятъ да ся покачи цѣнѣж-тѣ на даванны-тѣ за вѣчаванїе вулы отъ петь на десеть гроша, съ наѣбренїе тѣзипеть гроша да оставатъ за поддържанїе на училища-та въ тѣзи села които иматъ училища, а които нѣматъ да даватъ ужъ за търновскы-тѣ училища, той введе този обичай во всичкѣ-тѣ епархїѣж, и събираше едно годѣмно количество пары, а даваше само нѣколко гроша за търновско-то грѣцко училище; но и тѣхъ прѣстанѣж да дава, като видѣ че искатъ да введѣтъ българскый языкъ и въ него.